Djurgården, Rosenvik d. 18 Sept. 88.

Käre broder John!

Det var med verklig afsaknad jag lemnade Eder hydda. Besynnerligt nog, hvarje gång jag är i Kalix, slår jag å nyo små rötter der, så att det alltid blifver såsom ett litet uppryckande, när jag skall bort, och uppryckande är ju alltid ömmt. Men hufvudsaken är dock, att de som med kärlekens blodsband äro med hvarandra fästade i naturen måtte tillsammans nå la

villfarelse i afseende på sättet, ville arbeta för. Det är dock en sanning, att vi måste lefva för ett stort och omfattande mål, ehuru med den sundhet i åskådningen, som gör, att vi för dess förverkligande främst går till det fält, som vi finna i vår egen person och vår närmaste krets. Men här, broder John, måste vi gripa oss an på fullt allvar och med vädjande till all den mot patriotismen svarande bättre känsla, som i oss bor, och med uppsägande af syndatjenstgöring i Christi tjenst till att strida mot oss sjelfva och allt som sammanhänger med det onda inom oss. Gud gifve oss framgång till det företaget. — Helsa hjertligen Emma, och slägten i öfrigt, från vännen
[illegible] Bergman

i den jord, derifrån de
aldrig behöfva uppryckas;
och att i den jorden blifva
planterade och växa hvar
efter sin art, det är just
vår sköna och härliga kal-
lelse i detta korta, förgängliga
lifvet, en kallelse, för hvilkens
skull vi väl med glädje
må vända ryggen till de
usla fröjder, som synden
bjuder oss på — med Guds
makt förstås, icke i egen
kraft. Och det gjorde ock
hvar man, om man blott
visste och trodde, hvilken
lycka som deruti ligger och
huru som denna lyckan står
oss till buds.

Under mina vandringar
i den nybyggda delen af Östermalm
(villastaden) och dess vackra om-
gifningar kom jag att gå
förbi ett nybyggdt hus, öfver
hvilket svajade tvenne stora
flaggor, den ena vår blågula
och den andra med inskrifter:
Sverige åt Christus. Naturligtvis
stannade jag med en viss
undran hvad detta månde vara
till dess jag besinnade att det
måste vara den s. k. Frälsnings-
arméens s. k. Högqvarter. Utan
att ingifva mig sympati för ~~sympatisera med~~ den metod
att arbeta för Guds rike, som
på det hållet öfvas, gjorde
dock den nämnda inskriften
på mig intrycket af en stor
och hög uppgift, som man
med hänförelse, om än med